

PRVI TIM:

ODGOJ VJEROUČENIKA ZA DRUŠTVENI ANGAŽMAN

Voditelji: Mirko Mihalj, Marijan Jurčević, Drago Šimundža, Josip Pekanović

Najava rada

Tim će raspravljati o temeljnim polazištima iz predavanja Marijana Jurčevića i Drage Šimundže (vidi osobito točke na kraju predavanja M. Jurčevića). Novonastale promjene u društvu postavljaju stanovita pitanja našim dosadašnjim katehetskim metodama i sadržajima.

U uputama za rad timova voditelji će iznijeti konkretne smjernice za rad.

Izvještaj o radu tima

GRUPA A; voditelji: M. Jurčević i M. Mihalj

GRUPA B; voditelji: D. Šimundža i J. Pekanović

U ovaj tim prijavilo se sedamdesetak sudionika XVIII. KLJŠ u Đakovu. Voditelji su stoga odlučili da se tim podijeli u dvije grupe i da se u svakoj od njih obrade zadane teme. Između pastoralnih djelatnika, članova naše grupe, oko polovina je bilo svećenika, a polovina časnih sestara. I regionalna, odnosno biskupijska zastupljenost bila je vrlo povoljna, imajući u vidu prisutnost kateheta od Istre pa do Kosova s nešto većim brojem iz Bosne.

Razgovori u obje grupe prvog tima imali su obilježje otvorenosti, konkretnosti i tolerantnosti. Primjeri i iskustva s terena doprinijeli su jasnijem uočavanju bitnih odrednica promijenjene društveno-političke klime u Hrvatskoj te potrebe da i Crkva, odnosno njeni pastoralni djelatnici spremno odgovore novim izazovima, ali i novim prilikama. Članovi ovoga tima, kako u jednoj tako i u drugoj grupi, pokazali su veliko zanimanje za predložene teme. Sudionici koji dolaze iz drugih republika i pokrajina, a gdje izbori još nisu održani, bili su pretežno zaokupljeni tzv. predizbornom problematikom i željom da na iskustvu Hrvatske i sami ponešto nauče. Katehetama i katehisticama iz Hrvatske bliža i aktualnija bila je problematika oko uvođenja vjeronauka u škole.

Čini nam se da je došlo do razmjene vrlo korisnih informacija i iskustava što može pomoći da se i katehete lakše i bolje snađu u ovim prijelomnim vremenima. Iskustva pastoralnih djelatnika potvrđuju također da je utjecaj Crkve u hrvatskom narodu još uvijek velik što nas dodatno obvezuje da taj naš angažman odgovori istinskim potrebama današnjeg vjernika.

U obje grupe prvog tima radili smo na zadanim temama uz različite naglaske kod pojedinih tematskih jedinica.

Grupa A prvog tima posvetila je nešto više pažnje problemu školskog vjeronauka, predizbornoj situaciji u Bosni i Hercegovini te drugim dijelovima gdje žive Hrvati i novim mogućnostima društvenog angažmana sestara. Svoja razmišljanja i prijedloge ponudili su kao svoj radni materijal cijeloj Školi.

Grupa B prvog tima nešto više pažnje posvetila je sljedećim temama:

1. Uočavanje novonastalih društveno-političkih prilika i demokratskih procesa sa svim njenim specifičnostima.
2. Kršćanski pristup strankama.
3. Bogoljublje—čovjekoljublje—domoljublje.

U sklopu zadnje teme izradili smo i dvije sheme kao moguću katehetsku jedinicu. Jednu za niži uzrast (do 4. raz.) i drugu za nešto stariju djecu.

DRUGI TIM:

KATEKUMENAT U SADAŠNJOJ PRAKSI. ISKUSTVA I SMJERNICE

GRUPA A; voditelji: Marko Jerković, Andrija Kopilović, Zvonko Pažin

Najava rada

Katekumenat – uvođenje odraslih u kršćanstvo u sadašnjem je životu Crkve veoma aktualan, jer je u našem sekulariziranom društvu sve više odraslih osoba koje žele primiti sakramente inicijacije. S druge strane, međutim, suočeni smo s činjenicom da je u nas (i ne samo u nas!) katekumenat u povojima. Naime, nakon njegova zlatnog doba u kršćanskoj starini, katekumenat je u Crkvi zamro, da bi ga Crkva tek s II. vatikanskim saborom odlučila oživjeti.

Što učiniti? Kako se koristiti tim moćnim sredstvom u rađanju novih članova Crkve? U ovoj ćemo grupi pokušati sagledati naše trenutno stanje (koliko na našem terenu susrećemo odrasle koji se žele uvesti u kršćanstvo, koji su im motivi, što im trenutno nudimo, kako ih uvodimo u kršćanstvo, na koje poteškoće nailazimo). Nastojat ćemo ponuditi moguća (bolja) rješenja (katehetski plan, metodologija, te pedagoški, molitveni i eklezijski pristup), kao i modele liturgijskih slavlja vezanih uz katekumenat, prema obredniku inicijacije. Iz rada grupe treba proizaći:

- okvirni katehetski pristup (nacrt rada u našim prilikama)
- nekoliko obrađenih liturgijskih slavlja vezanih uz katekumenat.

Sudionici će dobiti radne materijale u tijeku rada, a jedni druge ćemo nastojati obogatiti iskustvima, prijedlozima i modelima u katehetskom i liturgijskom vidu.

U grupi B ovoga tima (voditelji Josip Oslić i Ratko Šešan) obrađivat će se na sličan način problematika odraslih kršćana koji su bili posve udaljeni od Crkve, a sada se u nju ponovno žele uključiti.

U prilogu dajemo shematski prikaz svih stupnjeva uvođenja odraslih u kršćanstvo.

Izvještaj o radu – GRUPA A

Sudjelovalo 48 sudionika. Nakon snimanja terena o stanju katekumenata u nas vidjelo se da u tome nemamo veliko iskustvo. Katekumenat, kako ga: „Red pristupa odraslih u kršćanstvo“ predviđa, zapravo, osim nekoliko iznimaka, nije uveden.

Grupa je izradila nekoliko katehetskih jedinica kako ih katehetski plan za katekumenat predviđa (Rpk), dio vremena posvećen je liturgijskom radu s Obrednikom. Izrađeno je nekoliko modela liturgijskih katehetskih slavlja prema Obredniku (stupnjevi pristupa...).

U trećem dijelu grupa je govorila o ulozi zajednice u cijelom tijeku katekumenata kao i o pojedinim službama u zajednici koja vodi katekumenat.

Rad u timu bio je zapravo oprezan hod s Obrednikom u ruci da bismo našli i iskoristili one mogućnosti koje nam Crkva nudi u obliku ovakvog pastoralara. (Priložili su shemu).

Andrija Kopilović

Izvještaj o radu – GRUPA B

Voditelji: Josip Oslić, Ratko Šešan

U svom radu ova je grupa imala u vidu one koji su kršteni, ali još nisu primili ostale sakramente. Ta je grupa također razmatrala slučaj onih koji su primili sve sakramente, ali svoju vjeru nisu godinama prakticirali.

U odnosu na prve razmišljali smo kako ih evangelizirati i katehizirati.

U odnosu na one druge razmišljali smo kako ih reevangelizirati i reinicirati i na taj način dovesti ih do zrele i odgovorne vjere unutar župne zajednice.

S obzirom da je sve veći broj onih koji traže sakramente, grupa je utvrdila da bi bilo potrebno prijeći od pojedinačnog rada s njima na grupni rad. (Mogućnost uvođenja „tečaja vjere“).

U odnosu na grupni rad preporučuje se angažman izgrađenih laika. Došla je do izražaja

PRVO RAZDOBLJE	1. STUPANJ	DRUGO RAZDOB.	2. STUPANJ	TREĆE RAZDOB.	3. STUPANJ	ČETVRTO RAZDOB.
VRE- MENA	PRED- KATEKUMENAT	KATEKUMENAT	KORIZMENA PRIPRAVA	KATEKUMENAT	KORIZMENA PRIPRAVA	MISTAGOGIJA
STUP- NJEVI	Ulaz u katekumenat	IZBOR ILI UPIS IMENA	IZBOR ILI UPIS IMENA	IZBOR ILI UPIS IMENA	IZBOR ILI UPIS IMENA	IZBOR ILI UPIS IMENA
GLAV- NA OBI- LJEŽJA	<ul style="list-style-type: none"> - vrijeme evanđel- izacije - vrijeme vjere i početnog obra- ćenja 	<ul style="list-style-type: none"> - vrijeme kateheze - vrijeme promjene mentaliteta i ponašanja - vrijeme životnog svjedočenja i ispo- vijedanja vjere 	<ul style="list-style-type: none"> - vrijeme čišćenja i posvjetljenja - vrijeme duhovnog razmišljanja 	<ul style="list-style-type: none"> - vrijeme življenja primljenih sakrame- nata - vrijeme iskustva ži- vota u zajednici 	<ul style="list-style-type: none"> - vrijeme življenja primljenih sakrame- nata - vrijeme iskustva ži- vota u zajednici 	<ul style="list-style-type: none"> - vrijeme življenja primljenih sakrame- nata - vrijeme iskustva ži- vota u zajednici
SUDJE- LOVA- NJE ZA- JEDNI- CE	<ul style="list-style-type: none"> - duh zajedništva, tumačenje Evan- đelja - prihvatanje - susreti grupa i mo- litva pastira 	<ul style="list-style-type: none"> - uključivanje razli- čitih službi - sudjelovanje u pred- viđenim slavljenjima 	<ul style="list-style-type: none"> - svjedočenje vjernika o katekumenima - sudjelovanje u pro- vjera i „preda- jama“ i obnovi krasnih obećanja u uskrsnom bdjenju 	<ul style="list-style-type: none"> - svjedočenje bratstva prema novokršteni- cima - sudjelovanje u misa- ma za neofite 	<ul style="list-style-type: none"> - svjedočenje bratstva prema novokršteni- cima - sudjelovanje u misa- ma za neofite 	<ul style="list-style-type: none"> - svjedočenje bratstva prema novokršteni- cima - sudjelovanje u misa- ma za neofite
SVRHA	<ul style="list-style-type: none"> - poznavanje prvih elemenata vjere (kerigma) - razvijanje smisla za Crkvu, pokoru, molitvu i kršćansku duhovnost 	<ul style="list-style-type: none"> - odgovarajuće pro- dubljivanje tajne spasenja, dogmi i zapov. (kateheza) - nastojanje da stari čovjek postane novi sudjelovanje u evan- gelizaciji Crkve 	<ul style="list-style-type: none"> - jača priprava duha i srca (pregled života) - želja za susretom s Kristom i Svetim Duhom u Crkvi 	<ul style="list-style-type: none"> - realizacija primljene inicijacije i pripadnosti crkvenoj zajednici (homilija) 	<ul style="list-style-type: none"> - realizacija primljene inicijacije i pripadnosti crkvenoj zajednici (homilija) 	<ul style="list-style-type: none"> - realizacija primljene inicijacije i pripadnosti crkvenoj zajednici (homilija)
TRAJA- NJE	neograničeno	od jedne do više godina	KORIZMA	KORIZMA	KORIZMA	USKRSNO VRIJEME
IME	„predkatekumeni ili simpatizeri“	„katekumeni“	„izabranici“	„izabranici“	„izabranici“	„novokrštenici“
SLAV- LJE	Mogućnost nekog obreda primanja „simpatizera“	OBRED PRIMA- NJA U KATEKU- MENAT (OBRED PRIMANJA MEĐU OGLAŠENIKE)	OBRED IZBORA	OBRED IZBORA	OBRED IZBORA	<ul style="list-style-type: none"> - misa za novo- krštenike - slavlje godišnjice krštenja sa bis- kupom

potreba cjelovitijeg predanja i svjedočenja vjere u čemu je uloga župne zajednice nezaobilazna. Grupa je došla do zaključka da u osnovni navještaj spada: navještaj kerigme, liturgije i karitas.

U dotjerivanju je model na kojem je grupa radila, a može se koristiti u svrhu malog „tečaja vjere“.

dr. Josip Oslić / Ratko Šešan

TREĆI TIM:

CRKVA, ŠKOLA I DRUŠTVENI MEDIJI U SLUŽBI CJELOVITOG ODGOJA I OBRAZOVANJA

Voditelji: Josip Baričević (koordinator), Vlatko Badurina, Mirko Mataušić,
Ana Gabrijele Šabić

Najava rada

Četvero voditelja, uzimajući u obzir nove društvene prilike, u svojim će programima posebnu pozornost posvetiti nekim *psihološko-pedagoškim pretpostavkama* te nekim *sadržajnim i metodičko-medijskim (komunikacijskim) prioritetima*, koji mogu znatno pridonijeti tome da u nas Crkva, škola i društveni mediji od sada budu još mnogo više u službi cjelovitog odgoja i obrazovanja naših mlađih naraštaja, ali i svih pripadnika našega novog društva.

U timu će se raditi *praktično i teorijski*. U *praktičnom dijelu rada* posebna će se briga voditi o tome da sudionici steknu više *jasnoće i iskustva* o tome kako se u *novoj* i u *sljedećim vjeronaučnim (pastoralnim) godinama* postaviti:

- prema mogućnosti da se već od ove godine vjeronauk održava u prostorijama osnovnih i srednjih škola;
- prema odnosu između župnog vjeronauka i vjerske kulture kao posebnog školskog predmeta („školskog“ vjeronauka);
- prema stručnom i duhovno-vjerničkom osposobljavanju za kvalitetno vođenje vjeronauka (bilo u prostorijama župnoga centra, bilo u školskim prostorijama) te za kvalitetno vođenje satova školske vjerske kulture;
- prema izradbi i izboru vjeronaučnih udžbenika i praktičnom radu s njima;
- prema vlastitom medijskom odgoju i prema izboru kvalitetnih društvenih medija (masmedija) koji mogu znatno pridonijeti stjecanju religiozne kulture u djece, mladih i odraslih osoba.

Voditelji su svoje programe rada u timu oblikovali interdisciplinarno i komplementarno: svatko od njih u prvom redu polazi od svoje specifične struke i svoga praktičnog iskustva, nastojeći se pritom međusobno dopuniti. Navodimo okvirne teme s naznakom specifičnih pristupa pojedinih voditelja:

- 1) Josip BARIČEVIĆ: *Odnos župnog vjeronauka (kateheze) i vjerske kulture u školi kao posebnog predmeta te kao posebne dimenzije ugrađene u različite školske predmete* (teološki i religiozno-pedagoški pristup);
- 2) Vlatko BADURINA: *Elementi integrativnog pristupa u odgojno-obrazovnom djelovanju Crkve i škole* (psihološko-pedagoški pristup);
- 3) Ana GABRIJELA ŠABIĆ: *Stvaralačka komunikacija u odgojno-obrazovnom djelovanju Crkve i škole* (metodički, osobito književno-komunikacijski pristup);
- 4) Mirko MATAUŠIĆ: *Uloga društvenih medija u stjecanju kvalitetne religiozne kulture* (teološki i komunikološki pristup).

Izveštaj o radu

U timu je bilo iko 60 sudionika (bilo ih je iz pet jugoslavenskih republika te dvojica iz

Njemačke i jedan iz Kanade). – Ovdje donosimo samo nekoliko točaka o rezultatima toga rada, a detaljniji prikaz bit će objavljen u Zborniku.

1) U novim društvenim prilikama u nas otvaraju se značajne mogućnosti da Crkva, škola i društveni mediji – svatko u svom djelokrugu i u međusobnoj suradnji – mnogo više i kvalitetnije pridonose cjelovitom odgoju i obrazovanju naših mladih naraštaja i drugih pripadnika našega društva.

2) Treba sve učiniti da i u našem društvu „mjesta“ vjerskog odgoja i obrazovanja (vjerske kulture) što prije i na što kvalitetniji način postanu: i Crkva, i škola, i društveni mediji (novinstvo, radio, televizija i dr.).

3) S obzirom na konkretne tipove/modele vjerskog odgoja i obrazovanja (vjerske kulture) u Crkvi i školi, u timu su posebno došla do izražaja ova stajališta:

– Najveću brigu treba posvetiti razvijanju još kvalitetnijeg, redovitijeg i sustavnijeg župnog vjeronauka i drugih oblika evangelizacijsko-katehetskih susreta u župnoj zajednici, osobito s odraslima i s mladima.

– Osim ugrađivanja odgovarajuće religiozne kulture u društveno-humanističke školske predmete, treba u osnovnu i srednju školu uvesti poseban izborni predmet školske vjerske kulture, odnosno „školskog vjeronauka“. To treba učiniti – u dogovoru između nadležnih crkvenih i državnih vlasti – kada se izrade programi i udžbenici te kada se procijeni da za to ima dostatan broj nastavnika za taj predmet. – No, već sada treba omogućiti da se u prostorijama osnovnih i srednjih škola – tamo gdje je to potrebno i ostvarivo – održava dio župnog vjeronauka ili bar po koji susret vjersko-odgojnog sadržaja. Time bi već sada započela „eksperimentalna“ prijelazna faza u izradbi koncepcije i programa budućeg „školskog vjeronauka“ (školske vjerske kulture).

4) U timskom radu posebna se briga također posvetila – i teorijski i iskustveno – osposobljavanju kateheta (vjeroučitelja) te nastavnika školske vjerske kulture i drugih nastavnika u školi. Osobito se uočilo i doživjelo koliko je potrebno da oni razvijaju mnogostruke komunikacijske sposobnosti: u komuniciranju sa sobom, s drugima i s Bogom. Tome na poseban način pridonosi stvaralačka komunikacija s biblijskim i drugim književno-umjetničkim tekstovima te ostalim kvalitetnim medijima u odgojno-obrazovnom djelovanju Crkve, škole i društvenih medija.

ČETVRTI TIM:

OSOBA KATEHETE U PROMIJENJENIM PRILIKAMA

Voditelji: Tonči Trstenjak, Ivan Marjanović, Ivan Gavran, Ante Pavlović

Najava rada

GRUPA B; voditelji: Ivan Gavran i Ante Pavlović

Demokratski stil u odgoju (katehizaciji) – Ivan Gavran (psihološki-pedagoški aspekt)

Promijenjene prilike u našoj sredini, od one totalitarne u novu demokratsku, zahtijevaju i novi stil u odgoju, tzv. demokratski. Novo vrijeme traži demokratskog odgojitelja i katehetu. Stoga držimo vrlo prikladnim u ovom trenutku osvjetliti ovaj lik odgojitelja (katehete). To će biti osnovni sadržaj rada u našoj podskupini s ovim voditeljem.

Do sada, a na poseban način u novonastalim našim prilikama, nije bio rijedak slučaj da su odgajatelji osjećali vlastitu nedostatnost u povjerenom im odgojnom zadatku. Da bismo im na neki način u tome pomogli, nudimo u našem radu određene sadržaje, vjerujemo korisne, u osposobljavanju za što uspješnijeg demokratskog odgojitelja (katehetu).

Uvjereni smo da obična informacija nije dovoljna da bitno poboljša to stanje nespremnosti, pa predlažemo sudionicima u radu određene vježbe koje će imati za cilj preoblikovati naše odgojne metode u novonastalim prilikama. U tom smislu naš će se rad odvijati

u prvom dijelu na informativnoj (teoretskoj) razini (želeći pojasniti svu širinu temeljnih odgojnih problematika u interakciji) i u drugom dijelu na operativnoj (praktičnoj) razini (nudeći sudionicima vježbe koje će ih osposobljavati za što cjelovitiji i demokratskiji stil u radu s odgajanicima – vjeroučenicima).

1. Informativna (teoretska) osvjetljenja

Danas su općenito, pa tako i u katehizaciji, prisutna tri oblika odgoja: autoritativni, demokratski i nezainteresirani. Svaki ima svoje metode rada i svoje rezultate. Od svih njih najkorisniji i najproduktivniji se u praksi pokazuje tzv. demokratski stil, jer odgaja kreativne, sposobne, zadovoljne, zrele, cjelovite osobe. Ostala dva imaju svoje ozbiljne nedostatke. Ovaj demokratski stil ostvaruje se pomoću tri temeljna aspekta ili dimenzije, a to su:

a) *Dimenzija kontrole*: u kojoj odgajatelj ne upotrebljava svoje autoritativne mjere nego se trudi razumjeti svijet mladih i predlagati umjesto naređivati. Neke kontrolne funkcije i odluke odgajatelja nužno moraju ostati uvijek prisutne (kao npr. one koje se odnose na moguće fizičke, psihičke, moralne ili religiozne norme). Ne žele odstraniti autoritet u odgoju nego izbjegava njegovu pretjeranost.

b) *Afektivna dimenzija*: u kojoj odgajatelj na pozitivan način u odgojni proces unosi ovu dimenziju kao sastavni i temeljni dio svakog djelovanja. Tu posebno mislimo na podršku, poštovanje, uvažavanje, ljubav i afekt u odgoju, odnosno prema odgajanicima.

c) *Odgojne aktivnosti*: u kojima odgajateljima nije dovoljno da budu kadri primjenjivati kontrolnu i afektivnu dimenziju u odgoju, nego kroz vježbe i aktivnosti trebaju se formirati u odgajatelje kojima će se riječi i djela podudarati i kojima će komunikacija biti empatijska.

Znači, demokratski stil u odgoju (i katehizaciji) temelji se na uvježbavanju njegovih dviju temeljnih komponenti dimenzije kontrole i afektivne dimenzije. U procesu uvođenja u ovaj stil odgoja prolazimo kroz tri susljedne faze: *fazu posvješćivanja* (uočavanja problema na razumskoj razini, potreba mijenjanja loših navika), *zanimljivo* *fazu senzibiliziranja* (aktiviranje osjećaja koji nas tjeraju na promjenu negativnih odgojnih metoda, a usvajanje pozitivnih) i *fazu praktičnih vježbi* (sudionici na konkretan način uvježbavaju različite opcije demokratskog stila u odgoju).

2. Operativna (praktična) razina

U ovom dijelu rada predstaviti ćemo sudionicima model organiziranja i izvođenja vježbi. Svaka bi jedinica optimalno trebala trajati četiri sata, ali će je voditelj prilagoditi situaciji.

a) Prvi krug: Dimenzija kontrole

U posvješćivanju problematike predstaviti ćemo ljestvicu za vrednovanje dimenzije kontrole i zajednički kao grupa proći neke primjere vježbi da bismo postali svjesni ozbiljnosti problema. Zatim ćemo u senzibilizaciji pozvati sudionike da sami iznesu ili napišu neku konkretnu odgojnu situaciju s naglaskom na problematiku auktoritativnosti i daju svoju vlastitu reakciju na spontan i optimalan način, da sami dožive ono što u sličnim zgodama doživljavaju njihovi odgajanci. A u vježbama promjene ponašanja i usvajanja demokratskog stila trenirat ćemo različite opcije koje će nas voditi k sve većem demokratskom odgoju, kao što su: pozivi—prijedlozi umjesto naredbi, ponude—prijedlozi umjesto narednja, konkretne informacije umjesto naredbi, komunikacije osjećajnog stanja umjesto prijekora i sl.

Drugi krug: Emocionalna dimenzija

Ovdje će ostati isti princip rada kao i u prethodnom krugu: faza posvješćivanja problematike, senzibilizacija i praktične vježbe, s tom razlikom što se mijenja sadržaj, a on je zasnovan na emocionalnoj dimenziji kao važnom činitelju u odgojnom procesu, jer afektivni susret je temeljni zahtjev ljudskog života.

Treći krug: Dimenzija podudarnosti

Ako nam ostane vremena, ovdje ćemo vježbati da kao odgajatelji i katehete nastupamo kao istinske i autentične osobe, tj. da nam djela budu u podudarnosti s riječima koje upućujemo svojim odgajanicima. Proces je sličan kao i u prva dva kruga.

O zadnjoj dimenziji, empatiji, već je bilo govora i rada na jednoj prijašnjoj Školi. Nudimo katehetama i katehisticama, odgojiteljima, jedan od mogućih načina da svoje odgojne sposobnosti još više usavrše i što više demokratiziraju.

Izveštaj o radu

Sudionika u našem timu bilo je 62. Zapisničari: Varga Eniko i s. Mirjam Kuštreba. Tim je radio u dvije grupe: A i B, izrađivao je isti program naizmjenično s voditeljima. Metodologija rada: animacijski dijalog, izmjena iskustava, teoretska osvjetljenja i praktične vježbe.

Način predstavljanja: iznošenje osobnih iskustava o svom katehetskom radu i razmišljanja o liku katehete bili su platforma za početak našeg rada i ulaska u tematsku razradu.

Prvi krug: polaze i od tvrdnje da je osoba katehete najvažniji činitelj u prenošenju kršćanske poruke i odgoja. Odmah je naglašeno da dobar kateheta mora biti čovjek vjere, sređena i cjelovita ljudska osoba. On je naime čovjek koji se nije odrekao da komunicira svoj osjećajni svijet, da bude voljan i cijenjen.

Prva vježba: polazna točka: osjećaji nisu ni dobri ni zli, ni ispravni ni pogrešni. Imamo pravo na svoje osjećaje, odgovorni smo za čine koji iz osjećaja proistječu. Iz ovog se jasno postavlja pitanje, kako ja živim u sebi odnos prema povjerenim mi vjeroučenicima?

Druga vježba: Isusovi osjećaji: Krist je autentičan čovjek i odgajatelj. On je naš uzor. Pitanje za razmišljanje: da li smo mi celibatari u sukladnosti s manifestiranjem svojih osjećaja? Došli smo do zaključka da kateheta mora biti svjestan svojih osjećaja, da mora o njima voditi računa, jer oni su dio njegove osobnosti.

Drugi krug: osoba katehete u promijenjenim prilikama. Osobu katehete promatrali smo u tri temeljne dimenzije: i to duhovni lik katehete, intelektualne kompetencije i njegove operativne kompetencije.

Duhovni lik: religiozna dimenzija (svjedočanstvo vjere, duhovni život, eklezijalnost); moralne kvalitete (autentičnost, dobrotu, pravednost, razboritost...); psihološke kvalitete (ljubav, bezuvjetno prihvaćanje drugoga, bliskost, komunikativnost, osobna stega, vedrina...);

Intelektualne kompetencije: teološka osposobljenost; poznavanje kulturološkog i sociološkog ambijenta, dostatna opća kultura, dostatno poznavanje tematskih područja, i različitih elemenata integriranih u katehetičnu znanost (kateheza – njezina narav, sadržaj, naslovnici, metode...), osjetljiv posebno za biblijsko, eklezijalno i egzistencijalno područje.

Operativne kompetencije: postaviti odgojne ciljeve. Znati odabrati odgojne putove, izraditi program i plan, pedagoške kompetencije (odgojitelj, učitelj, animator), stvarati prikladne strukture, stručnjak u komunikaciji.

Treći krug: posebice smo razrađivali demokratski stil odgoja nasuprot autoritativnom i nezainteresiranom. Kroz praktične vježbe uvježbavali smo ovaj stil odgoja, ali i osobne komunikacijske demokratske sposobnosti putem dimenzija kontrole, afektivnu dimenziju i druge odgojne aktivnosti. Cilj nam je bio posvijestiti i uputiti sudionike u demokratski tip odgoja i oblikovanje lika katehete.

Četvrti krug: posebno smo se uvježbavali u odgoju katehete kao odgojitelja u vjeri. Naglasci su bili sljedeći:

1. odgoj kao posredovanje,
2. osobnost odgajatelja (moralna, stručna, metodička, itd.),
3. važnost profesionalizacije katehetsko-odgojne djelatnosti,
4. u problematici katehetske identifikacije, formacije i akcije.

Zaključci:

- Sudionici drže da je jedan od temeljnih uvjeta za formaciju osobe katehete i njegov rad u promijenjenim uvjetima važno da bezuvjetno prihvaća i uvažava osobu vjeroučenika.
- Kateheta mora biti demokratski i razvijati demokratski stil u odgoju.
- U demokratskim uvjetima života kateheta mora biti na raspolaganju svojim vjeroučenicima i imati za njih dovoljno vremena.

- U novim uvjetima potrebno je još zauzetije poraditi na trajnom osposobljavanju kateheta i katehistica putem različitih seminara i škola tipa KLJS.
- Posvetiti više pažnje katehetskoj metodologiji.
- Odgovarajuće se osposobljavati za ulazak u školu, ali više s naglaskom na metodologiju izvođenja školskog vjeronauka negoli na sadržaj.
- Sudionici su mišljenja da se ne treba plašiti vjeronauka u školi jer već imamo, a uskoro možemo još i više imati, osposobljenih kadrova.
- Vrijedilo bi još više animirati i zauzeti se na svim razinama da sve više župnika i kapelana sudjeluje na KLJS i njoj sličnim školama koje omogućuju trajnu izobrazbu za pastoralni rad.
- Valja se više potruditi, također, da u našim pastoralnim aktivnostima bude djelotvornija komunikacija između pastoralnih djelatnika (župnika, katehistica i laika).